

Обцілюю тебе очима,
Ніжним поглядом обів'ю.
Поміж нами — межа незрима,
На якій все життя стою.

І несила її здолати,
І довіку не перейти,
І нестерпно мовчать і ждати
Серед мороку самоти.

Сам не знаю, чого жадаю,
Вже на скронях цвітуть сніги.
Стріну, гляну — од щастя сяю,
А признатись — нема снаги.

Проклинаю межу свою,
На якій все життя стою.
